

Galerie na severním předpolí Pražského Hradu
Diplomní projekt: Šárka Malošíková
oponentní posudek: Ing. arch. Jan Línek
V Praze leden 2012

Úloha posoudit diplomní projekt Šárky Malošíkové byla pro mě, příznivce organické architektury složitější, především v odpoutání se od vlastní tvorby s tím, že mechanismus vzniku architektonického díla má obdobná schémata ať už se tato přiklání k jakémukoliv směru. Z tohoto pohledu jsem pak se zájmem prostudoval předložený elaborát. Posluchačka prezentuje ucelený názor na velmi problematické území v severní předpolí Pražského Hradu, které velmi kvalifikovaně analyzuje za pomoci předchozích nerealizovaných studií či soutěží od různých autorů v různém časovém období. Již sama analýza prezentující řadu ambiciózních představ o zcelení území od Jízdárny respektive Belvederu až po Černínské pole ukazuje, že tím, že žádný z návrhů nedošel k realizaci, jde o úlohu velmi obtížnou. Obtížnost spočívá nejen v pochopení místa a jeho významu, ale i v hledání funkčního využití. Tady pak vzniká otázka na posluchačku na podrobnější zdůvodnění názoru, proč volila ukončení zahrad budovou s funkcí galerie, proč nevolila třeba rozvolnění parkového řešení, které nacházíme v historických mapách, doplněném jakousi jednoduchou vyhlídkovou odpočívkou, třeba s posezením na oné travnaté louce viz přiložený snímek. Není ono místo skutečně již ve značně vzdálené zóně od řady jiných pohledových možností, které okolí hradu skýtá?

Možná, že moje úvaha je zcestná při nutnosti najít prostor pro objekt, který by odpovídal rozsahu požadovanému pro diplomní práci.

Při respektování autorského názoru diplomantky, pak přijímám rozhodnutí o možnosti fiktivního vybudování galerie moderního umění na Černínském poli, založené jako tvarově racionálního objektu s terasami, maximálně potlačeného do terénního reliéfu s výhledy na některé pražské dominanty s doplňující volně přístupnou kavárnou, umožňující unavenému poutníkovi, který až sem došel, osvěžení a odpočinek. Vlastní prostorová koncepce galerie je zajímavá. Diplomantka citlivě pracuje s galerijními prostory ve vztahu k častému hornímu přisvětlení, průhledy jak v interiéru, tak s možnými průhledy na externí dominanty. Čistota řešení velkoprostorových galerijních sálů svádí zřejmě k úspornosti co se týče vybavení hygienickým zázemím. Jediný uzel s wc a šatnou v meziprostoru mezi 1.np a 2.np považuji především pro ty, kteří budou užívat 4.np za poněkud vzdálený. Rohové velkoplošné prosklení na úrovni 1.np je zajímavě umístěno s funkcí panoramatického výhledu a současným osvětlením spodní haly. V těchto prostorových jemnostech je projekt velmi silný. Venkovní vzhled s částečným zapuštěním a jižními terasami, obklad pískovcem, je snahou vytvořit architekturu splývající s okolím. Zdálo se mi parkování pro 10 aut návštěvníků a zaměstnanců málo. Leč pražské OTP pro stanovení počtu stání toto číslo potvrzují. Postupujeme-li tedy předloženým elaborátem od vstupních analýz až po výsledné výstupy, je zcela zřejmé, že diplomantka zvládla technologii procesu návrhu stavby od hledání inspirací z místa samého (například rovnoběžnost - Jízdárna, Belveder, galerie), které ovlivnily její návrh až po přemýšlení o věcech, které některé architektky příliš nezajímají – v tomto případě například doprava či konstrukční řešení konzoly nad panoramatickým oknem v 2.np. Na základě obsahu diplomní práce a její kultivované prezentace považuji diplomantku za dobře připravenou do praxe a navrhuji po starém způsobu známku výbornou.

Ing. arch. Jan Línek